

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

☞ Спеціальний випуск "Війна", 12 квітня 2022 року ☜

Близько 4-ї години за київським часом 24 лютого президент РФ Володимир Путін оголосив про воєнну операцію з метою нібито «демлітаризації та денацифікації України»; через кілька хвилин почалися ракетні удари по всій Україні, у тому числі поблизу Києва. Російські війська вдерлися до України поблизу Харкова, Херсона, Чернігова, Сум, увійшовши з Росії, Білорусі та тимчасово окупованого Росією Криму. Разом із Росією війну проти України веде Білорусь: із прикордонних районів завдають ракетних ударів по території України, здійснюють вильоти бойової авіації для завдання ракетно-бомбових ударів по території України, відбувається передислокація війська та його забезпечення. Завдяки спротиву української армії і сил самооборони вже в перші дні агресії російська армія зазнала значних втрат у живій силі і техніці. У своїй новітній історії, за оцінками України, Росія в усіх війнах, які вона вела, ще не зазнавала навіть приблизно таких великих втрат за такий короткий час. Велич російської армії - кремлівський міф! Україна переможе!

В ніч, коли всі спали...

Присвячую учням Запорізького обласного спортивного ліцею та захисникам ЗСУ
В ніч, коли всі спали, небо запалало,
Сирени закричали, промовили: "Війна!"
Зв'язок обірвався, батьки недосяжні,
Будь проклята війна.
Пройшов день, третій, п'ятий, а в трубічці
пустота.
Проїхати не можна, навколо вражі війська.
Стріляють по машинах, вбивають всіх
людей.
То що ж таке твориться, загарбники
нечисті стріляють уночі.
Палахкотять всі вікна, здригаються навколо
І чути плач дитини в куточку у вікна.
І знову Куртєв пише: "Увага! Знов тривога!
Швиденько в укриття!"
Всі хутко позбігали, залишили кімнати,
В куточок причаїлись, шепочуть лиш:
"Війна..."
Не буде переможених у цій війні проклятій,
Коли страждають діти й зникають в
небуття.
"Я пам'ятаю маму, я пам'ятаю тата," -
говорить тихо Маша і дивиться вперед.
"Я хочу так додому, і душать сльози горя," -
промовляє Саша й тупиться до плеча...
"А що, сьогодні знову, ми будемо тут
спати?" - питає тихо Валя, сідає у стіни.
А сльози так і ллються, тривога серце
душе,
За мамами сумують наші школярі.
І знову ніч у сховищі, у холоді, без ліжечка.
Накинула я ковдру Сергію на спині,
А Віку обіймаю, у чоло цілую і тихо
промовляю: "Усе буде гаразд.
У нас із вами віра, надія у майбутнє,
А це - переможне у страшній цій війні.
Ми ще із вами сядемо, за партами
зустрінемось,
І разом прочитаємо параграфи нові..."
Сьогодні всі ми віримо у єдність
нездоланну,
У нашу Україну, у мир на всій Землі.

(Зубенко Оксана Сергіївна)

Ніхто ніколи не зітре
Із мапи світу ту країну,
Країну волі та відваги.
Ніхто не зможе зупинити
Країну права та свободи.
Бо ця країна - Україна
Її народ непереможний.
Ми будемо стояти на своєму
Із ЗСУ і з простою людиною
І встоїм попри всі незгоди.
Здолаєм ворога і відбудуємо
Наші міста і наші села
Про Україну ще почувати!
І всі навколо будуть знати,
Що та держава - суверенна.
Вона незламна та стійка
Й усі ми разом - це одна сім'я. (Сокур М.)

ГАДАЄШ ТИ МЕНЕ ОБРАЗИВ?

Гадаєш ти мене образив,
Коли бандерівцем назвав?
Скажу тобі на це одразу -
Я ним не був! Тепер вже став!
Сприймаю це, як нагороду!
Звання, присвоєне за те,
Що сином став свого народу,
Любові почуття святе!
Люблю безмежно рідний край,
Цю чарівну, магічну мову,
Дарований Всевишнім рай,
Красу дівочу чорноброву.
Люблю за щедрість і за спів,
Шалені ночі солов'їні,
Коли бракує навіть слів,
Освідчитися Україні!
А ти мене за цю любов
Оскаженіло ненавидиш.
Не я до тебе! Ти прийшов,
На мою землю і тут гдиши!
Іди подальше від гріха,
Моє терпіння не безмежне.
Нехай святиться у віках
В борні здобута НЕЗАЛЕЖНІСТЬ!

(Мирослав Вересюк)

ЖИТТЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Я не маю більше нічого,
Крім надії і віри
У світле майбутнє.
Я не маю нічого більш цінного,
Ніж розправлені поруч крила
Тих, хто поруч.
Ви - живі скарби самобутні.
Я не знаю, коли биль стихне
І загояться спільні рани,
Що оголюють нерви душі.
Та я маю щось більше,
Ніж історичні шрами -
Сили сцілити любов'ю нас усіх.
Бо війна познімала маски,
Розламала кордони людяності.
І ми бачимо,
Хто по-справжньому, по-сусідськи
Зараз готовий ділитися хлібом і сіллю
і всім своїм улюбленим.
Я не хочу, щоб діти в підвалах плакали
І вважали смерть за норму.
Українці все здолають,
Вже віками додали це,
Щоб мати безцінні скарби - мову й
свободу.

(Сук Валерія Євгенівна)

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

☞ УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО ☜

Освітньо-шкільна газета

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

Батуліна Олена Яківна

